

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica xvij. post festu[m] Trin[itatis]. Questio. Ixij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

apli et noie iuocato mirada faciebāt.
 Queri etiā pr. vtz. resuscitare mortu-
 um sit maxim miraculū dei: Vide sup
 dñica. xj. post Trīn. Et vtz de° sic resu-
 scitat mortuos: ita possit itez facere re-
 uersam i nihil eadez nūcro. Vide. iij.
 di. xliij. ptra gē. c. lxxx. qd. l. q. vj

Dñica xxvij. post festū Trīn.
 Questio. lxxij.

Querit Vrrū appetere
 platiōem z pmos accubir i
 ecclia: sit petri: Rñdeo: Sā-
 ctus doctor. ij. ij. q. clxxxv. ar-
 ti. j. sic dr. In epatu tria pñderari pñt.
 Primū ē pñcipale z finale. i. epal opa-
 tio: q. pñoz utilitati intēdit. Scdm est
 altitudo gē sup familia dñi cui. Ter-
 tiū psequit se hñs ad hec: est honor z re-
 uerētia z sufficiētia tpaliū. Igit appe-
 tere epatū qñtū ad certū est illicitū. qz
 vlt ad cupiditatem vlt ad ambitionē pri-
 net. z similt qñtū ad scdm: qz ē pñptu-
 osum. Appetere aut pdesse pñmis est
 qdē pñuosum fm se: s; tñ videt pñptu-
 osum qz ds appetat pdesse vt pñt subdit
 nisi manifesta necessitate iminēte. qz
 pdesse habz annexā celsitudinē grad.
 z ad epm pñnet cē pfectiorē z alios ad
 pfectiōem adducere. ad qd requit cē pfe-
 ctū. reputare aut se pfectū/est pñptuosum.
 Nō aut est pñptuosum iminēte
 necessitate: sicut dr Greg. in pasto. qz tñc
 laudabile erat epatum qñre qñ p hunc
 quēqz dubiū fuerat ad supplicia gūo-
 ra puenire: sic qz de facili nō iuenebat
 qñ assumeret: pñerti cū ds zelo chari-
 tatis ad h dñit incitat: sicut dr ibi Gre-
 go. Esatā laudabilr officiū pñdicatoris
 appetuisse. Nec etiā pñptuosus ap-
 petere talia opa facere si eū pñngat in
 tali officio esse: vel etiā se esse dignū ad
 talia opa exequnda. ita qz op bonū z nō
 pmat sub desiderio cadat. Hec sanc-
 tbo. pñm i corpe parri ad argumēta.
 Quib; oib; supposit; pono aliqs zeloz
 nes. Prima: In nullo casu licz platiōez
 pcurare: nec rōne necitat; pñoz: nec pñt

bonū finē. i. vt pñt. Patz autē apli ad
 Heb. v. Nec qñq; sumat i. sumere seu p-
 curare debet sibi honore. i. illd op pap-
 storale cui est honor annex; sed supple-
 est pastor qz vocat a deo p electiōem vel
 inspiratiōem vel alto legitimo mō rñd
 qz aaron. Itē pbat rōne. Nā si licz qñd
 re: hē vlt rōne finis vt pñt: vlt rōne necita-
 tis: qz nō ē qz pñt. Nō pñm: qz p s. A bo-
 mā pñt qz pñptuosum ē credere se ē ta-
 le qñ opozter cē qz vult pdesse p officiū
 platiōis. Qui igit qñt platurā si credit
 se dignū ēē/est pñptuosus. si nō cred-
 dit z tñ qñt/multo magis iniq agit: qz
 qñt exeq id ad qd nō est idone;. Nec se-
 cūdū. qz nō licz rpe necessitatis qñre nō
 si rōne utilitatis: qz rōe nunqz debz qñ-
 re: vt plibariū est. Sed ptra h; qz dicit
 Greg. qz laudabile aliqñ fuit epatū qñ-
 re. Sol. Illud qñre vlt sumit p accipit
 qd aliqñ licz: vt patebit. vel ē qñre apd
 deū z nō p alta viā: qd patz p exēplum
 qd adducit de Esaia: qz licz te appetit p
 dicare: sed tñ noluit qñre illud officiū
 nisi apud deū/dicēs. Dicit me. quō il-
 cite ds qñreret platiōem vt pñt: vt dicit
 Scba. Licz nunqz liceat platurā qñre
 tñ necessitatis rpe. i. qñ nō videt ds vn-
 de cōpetēter de bono pastore puidēat:
 licitū est hāc appetere a deo vt ds pñt.
 nō vt pñt. z licitū est h desiderū. i. vel
 lē qz de me dignū iudicaret z facerz vt
 alijs possē pdesse. qz velle pdesse ē lau-
 dabile: z velle pmoueri p deū/ nō est pñ-
 sumptuosus: cū ipse nō pmoueat nisi di-
 gnos: s; pñt itat pmoueri malos: fm il-
 lud: Qui z idoneos nos fecit mistros
 noui testamēti. Tertia Tale desiderū
 extra casum necitat; nō ē laudabile nec
 licitū: qz cēt min; bonū pferre meliori
 cū sit meli; vacare deo: vbi nō ē necesse
 vacare pñmo: qz ipi pñmo vacare. Qu-
 scit oēs nunqz volūt a pñplatiō: dicit
 dere: nisi rōne necessitat;. Quarta. Is
 cui vicia placēt in pñta psona vlt cui nō
 displicēt: nec ea conat euertere in alio:
 na: nunqz licz te appetit a deo pmoueri
 qñtū sic cē delibari. Tal ei nō appetit
 desse alijs. quia pdesse pñmo sibi: z prop-
 dicit etiā alijs fm qz potest exhoratā de

De quonibus super euāge.

et corrigēdo. Dulci & fallunt psuaden
tes sibi se aliorū utilitatem appetere: cū
appetant suā sublimitatē. Utz autē il
licitus appetit circa ista sit pccm mo
tale: mihi videt q sic nisi forte qm min
bonū pferat matorū. Sed 3. Nā q epatū
desiderat bonū op^o desiderat. j. The
t. So. Sed 3. Aug. xtr. de civi. dei. eps
ē nomē opis n̄ honoris. qz cū scopos sit
intētio. eps grece latine dicitur supintēdēs:
& episcopatū ē supintēdere. Desiderare
ē episcopatū/est desiderare. pdesse pccio
qd tunc licitū fuit quando ap̄lus dicit:
quia necessitas erat fm Greg. Unde idē
Breg. dicit q ap̄lus laudavit deside
riū boni op̄s. Hec sc̄us Tho. p̄ualit
Secdo. Laudabile est d̄siderare statū
religiōis. q̄ & statū episcopatū. q̄ est p̄fe
ctior. Sol. Non est ille p̄ duo. P̄io
quia ad statū episcopalem p̄re exigit vi
te perfectio: non autē ad statū religiōis:
sed est via in p̄fectionē. Un̄ d̄ns cōmissu
rus Petro officium pastorale questuit
si diligeret eū plus alijs. Et adolescenti
dixit Bar. ix. Si vis p̄fectus esse/ va
de zc. Non autē dicit: si es p̄fectus. Rō
autē differente est: qz fm Dion. ep̄us
habet p̄ficere: monach^o autē p̄fici. Se
cūdo: qz per illū statū q̄s subijct alijs
ad sp̄ualia capiēda: per istū p̄o subli
mat^o v̄t p̄videat alijs. Hec sc̄us Tho.
ibi cum multis alijs.

Queri ēt p̄t. vtrū ambitio semp sit
pccm. Vide. ij. q. cxxxj. art. j. i. c. Et
vtrū ianis glia sp̄ sit pccm mortale. U
de. ij. q. cxxxij. ar. ij. in c.

Dñica xvij. post festū Trinit.
Questio. lxij.

Queritur vtrū christus
se deū pbauerit sufficienter p
illaz auctoritatē: Dixit d̄ns
dño meo zc. Respondeo q̄ sic
P̄io q̄ sciendū ē q̄ scribit p̄ pharisei ex q̄
dā crassa ignorātia: q̄ ex eoz mala dispo
sitione veniebat: n̄ cognouerūt ch̄z eē
deū: p̄ doctrinā & miracula ei^o. v̄t dicit
sc̄us Tho. ij. q. xlj. ar. ij. in c. Et sō

scripturas diuinitatē ei^o astruentes p̄
ueriebāt: & ch̄m tanq̄ blasphemū inie
quebant. Hos autē ch̄z v̄t p̄uinceret in
terrogauit cui^o fili^o sit ch̄z. Quib^o r̄n̄
dentib^o q̄ sit fili^o David tāq̄ hō pur^o.
v̄t intelligerent etus detratem negare.
cōtra eos fecit p̄ualiter tale argumen
tū Si ch̄z eēt fili^o David h̄ns solū na
turā humanā etusdē spectet: cuz natura
dauid: nec eēt nec diceret d̄ns ei^o. sedēs
ad dexterā dñi dei. qz fili^o regis nunq̄
dicit d̄ns regis: talis v̄t sedeat ad dexte
rā d̄i: nec eo viuente nec eo mortuo. Sed
ch̄z d̄r d̄ns David vere: qz ip̄e David
in sp̄i p̄pheticō: q̄ nec falli nec fallere p̄
cū sit diuin^o/appellat eū d̄ns suū dicens
Dixit d̄ns. i. de^o pater: dño meo. i. filio
suo. & meo & dño meo: n̄ suo: sede zc. Er
go ch̄z n̄ habet solū naturā humanā.
sed oportet q̄ aliam habeat superiorem
qua possit esse domin^o dominorū: et rex
regū: & sedere a dextris d̄i. Et n̄ poterāt
r̄ndere: qz hec sc̄pura ad lram de ch̄o i
telligit. Un̄ volēte deo & rep̄tino argu
mento conturbāte euasione excogitare
nō potuerunt. Sed successu t̄p̄s iudē
successores excogitarunt. imo finxerūt
responsionē ad argumētū: dicens illaz
auctoritatē ad lram intelligi de Abra
am & Elzezer famulo suo. q̄ hūc psalmū
fecit abrae: agens deo gr̄as p̄ victoriā
q̄nq̄ regib^o. Dicit q̄ q̄ elzezer sic loq̄t.
D̄ns. i. de^o/dixit dño meo Abraā: sede
a dextris meis. zc. Sed 3 p̄mo. Nul
l^o em psalm^o int̄tulat David quē ip̄e n̄
fecerit: quia titulus eēt falsus. Sed v̄t
pater tam in textu hebraico q̄ greco &
latino. iste psalm^o int̄tulat & dicit Da
uid Ergo ista nō sūt p̄ba elzezer Secdo
quia nō legit q̄ Abrae sit dicitū a deo:
sede a dextris meis: nec cuiq̄ homi p̄ny
ro nec m̄lx: qz etiā puro hōi nō iuenit.
Un̄ & regina dicitur in psalmo astitisse
do ch̄o & n̄ sedisse. De h̄ vide. ij. q. lviij.
o. Tertio: qz Abraā nō fuit gent^o an
te lucifer^o Si dicit q̄ fuit gent^o i p̄ntia
dei: dico q̄ etiā boues sic fuerūt geniti. i.
p̄fecti generādi. Un̄ i h̄ non ip̄ortat d̄s
gnitaz quā p̄. irēdit attribuer hūc e gē
to. Quarto qz abraā n̄ fuit sacerdos etu^o